

PIONIER IN HART EN NIEREN

**Albert Heck, hoogleraar biomoleculaire massaspectrometrie en proteomics aan de Universiteit Utrecht, won in 2001 de Gouden KNCV Medaille.
‘Voor het vakgebied was het een echte doorbraak.’**

“Van origine ben ik fysisch chemicus. Pas na mijn studie werd mijn interesse voor massaspectrometrie gewekt door Nico Nibbering. In zijn groep heb ik mijn promotieonderzoek in de massaspectrometrie gedaan. Toch boeide de fysische chemie me ook nog steeds. Daarom heb ik een postdoc gedaan aan Stanford in de groep van Richard Zare, waar ik werkte met lasers en *ion imaging*.”

Na mijn postdoc vroeg de Universiteit van Warwick mij voor een onderzoekspositie. Hier werkte ik aan biomoleculen met de meest geavanceerde massaspectrometer van dat moment. Het was een spannende tijd voor het vakgebied. Er waren net twee nieuwe ionisatiemethodes ontdekt, elektro spray en MALDI, waardoor een heel nieuw veld open kwam te liggen. Het was nu ook mogelijk om biomoleculen te bestuderen met behulp van de massaspectrometer.”

SNELLE ONTWIKKELING

De Universiteit Utrecht speelde snel in op de nieuwe ontwikkeling; in 1998 werd ik er aangenomen als hoogleraar biomoleculaire massaspectrometrie. Eerst was ik helemaal niet van plan om te solliciteren, omdat ik toen pas 33 was en dacht dat ik geen kans zou maken. Er waren toen echter nog niet veel chemici die zich bezighielden met biomoleculaire massaspectrometrie. Daar heb ik geluk mee gehad.

Ik begon met een klein team op een beurs van NWO. Het veld ontwikkelde enorm snel, en ik en mijn groep dus ook. Nu ontwikkelen we met zo'n vijftig mensen technologie voor proteomics, die we ook gebruiken om te kijken hoe cellen zich kunnen reprogrammeren. Daarnaast houden we ons bezig met structuurbiologie, onder andere door hele polymerases of zelfs virussen de massaspectrometer in te laten vliegen en zo te analyseren.

ZICHTBAARHEID

Ik won de Gouden Medaille in 2001, toen was ik 36. Dit was een mooi mo-

ment. Ik was extra trots toen ik zag wie de prijs eerder hadden gewonnen. Het is een eer om bij dat gezelschap te mogen horen. Ook voor het vakgebied was het een echte doorbraak. Analytische chemie werd te vaak nog gezien als service. Ik wilde laten zien dat analytische chemie een perfecte tool is om zowel fundamenteel als toegepast onderzoek mee te doen.

‘Ik heb zeker profijt gehad van de Gouden Medaille’

Zeker in de eerste jaren heb ik denk ik profijt gehad van de Gouden Medaille. Je krijgt er meteen zichtbaarheid door. Chemici uit andere disciplines gaan kijken wie je bent en wat je doet. Ook om beurzen aan te vragen is het goed om zo'n prestigieuze prijs te winnen. Internationaal is de prijs niet zo bekend, maar als je vertelt dat je de *Gold Medal of the Royal Netherlands Chemical Society* hebt gewonnen klinkt dat overal goed.

Ik zit nu zelf in de selectiecommissie van de Gouden Medaille. Hoewel we altijd uitstekende nominaties hebben, is het toch jammer dat er weinig binnenkomen. Professoren hebben het er vaak ook te druk voor. Er komen regelmatig inzendingen van dezelfde instituten.

We krijgen weinig nominaties binnen uit het bedrijfsleven. Het is ook moeilijk om een nominatie uit het bedrijfsleven te vergelijken met die uit de academische wereld. Het bedrijfsleven doet zeker geen slechter onderzoek, maar publiceert het bijna niet. Om het bedrijfsleven wat meer te betrekken bij de Gouden Medaille zou de KNCV kunnen besluiten de prijs eens in de paar jaar naar iemand in het bedrijfsleven te laten gaan.

Ik denk dat er een gouden toe-

komst is voor de KNCV Gouden Medaille. Elke jonge chemicus wil de prijs graag winnen. Je hoort dan bij een indrukwekkend gezelschap van chemici.”

De Gouden KNCV Medaille 2013 wordt uitgereikt tijdens CHAINS op 17 november

FOTO: HANS DIRKSEN